

РЕШЕНИЕ

№ 128

гр. Пловдив, 11.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 1-ВИ ТЪРГОВСКИ СЪСТАВ в
закрито заседание на единадесети октомври, през две хиляди двадесет и първа
година в следния състав:

Председател: Надежда Ив. Желязкова
Каличкова

Членове: Славейка Ат. Костадинова
Красимира Д. Ванчева

като разгледа докладваното от Славейка Ат. Костадинова Въззивно частно
търговско дело № 20215001000737 по описа за 2021 година

Производство по реда на чл. 606 от ГПК във връзка с чл. 266 ал. 4 от
ТЗ.

Образувано е по частната жалба на Д. ИВ. Б. в качеството му на
ликвидатор на „А. Т.“ ЕООД, ЕИК *****, против съдебния акт по т. дело
№ 336/2021 година по описа на Пловдивския окръжен съд - определение №
122 от 04.06.2021 год., постановено в производство по чл. 266 ал. 4 от ТЗ, с
което е освободен Д. ИВ. Б. като ликвидатор на „А. Т.“ ЕООД и е назначен за
ликвидатор на търговското дружество А. К. М. – Т.а, ЕГН *****.

В частната жалба срещу така постановения съдебен акт се поддържа, че
същият е необоснован и незаконосъобразен. Твърди се, че липсват мотиви,
че определението е постановено, без да е направена справка от съда и без да
са събрани и обсъдени доказателствата за заведените от ликвидатора в това
му качество дела пред ОС – Пловдив. Освен това в случая не ставало дума за
ликвидация, започнала по инициатива на търговското дружество, а за такава
по искане на кредитор и ликвидаторът не бил посочен от търговеца, а бил

назначен служебно от А.В.. Сочи се, че след назначаването му за ликвидатор жалбоподателят не само че не е получил съдействие, но дори му били създавани пречки от едноличния собственик на капитала да получи необходимата му счетоводна документация и да бъде въведен във владение на имотите на дружеството, както и да получи владението върху МПС-та и върху стоково-материалните ценности, поради което се наложила намеса на прокуратурата. Твърди се също, че назначената с обжалваното определение за ликвидатор на търговското дружество А. М.- Т.а е счетоводителят на дружеството, който е предал на ликвидатора само малка част от документацията. В жалбата е посочено, че след сигнал на ликвидатора по отношение на бившия управител е образувано наказателно производство за нанесени вреди чрез сключване на неизгодни за дружеството сделки, което било прекратявано многократно през периода от 2013 до 2019 година, като в резултат на подаваните от ликвидатора жалби се стигнало до внасяне на обвинителен акт. В частната жалба е посочено, че назначената като ликвидатор с обжалваното определение А. М. – Т.а е майка на децата на едноличния собственик на капитала на „А.Т.“ ЕООД и негов съдружник в три търговски дружества, поради което с нейното назначаване се застрашавали интересите на кредиторите, включително на Н**. Твърди се, че в резултат на предприетите от досегашния синдик действия по осребряване на имуществото, събиране на вземания от длъжници и удовлетворяване на длъжници, както и водените от него дела задълженията на дружеството са спаднали от над 500 000 лева до под 50 000 лева. Във връзка с тези твърдения към частната жалба са представени множество доказателства за извършените действия от ликвидатора. Н**равени са и доказателствени искания за служебно събиране на доказателства, които съдът ще обсъди по-долу. Искането е за отмяна на обжалвания съдебен акт.

Срещу частната жалба е подаден писмен отговор от дружеството в ликвидация „А.Т.“ ЕООД. В него се изразява становище за неоснователност на частната жалба и се поддържа, че са налице законовите основания за смята на ликвидатора поради негово бездействие в продължение на осем години от назначаването му, през който период ликвидацията все още не е приключена.

Пловдивският апелативен съд, като прецени доказателствата по делото

и изложените в частната жалба оплаквания, свързани с незаконосъобразността на определението на първоинстанционния съд, приема следното:

Частната жалба е процесуално допустима, подадена е в предвидения от закона едноседмичен срок, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт от лице, имащо правен интерес да обжалва.

Следва да се посочи, че макар съдебният акт на Окръжния съд да е наречен „определение“, той съдържа всички необходими реквизити на решението съгласно чл. 236 от ГПК. Поради това настоящият съдебен състав намира, че не става дума за недопустим съдебен акт, макар изискването на закона / чл. 597 от ГПК/ да е произнасянето по искането по чл. 266 ал. 4 от ТЗ да е с решение. В тази връзка следва да се отбележи, че не са допуснати процесуални нарушения от първоинстанционния съд при постановяване на съдебния му акт, свързани с неразглеждане на делото в открито съдебно заседание с оглед характера на производството по чл. 602 от ГПК.

Разгледана по същество, частната жалба е основателна.

Обжалваното по настоящото дело определение на ОС – Пловдив е постановено на основание чл. 266 ал. 4 от ТЗ въз основа на молба вх. № 1968/11.05.2021 година, подадена от АТ. Д. Т. в качеството му на едноличен собственик на капитала на дружеството в ликвидация „А.Т.“ ЕООД. Искането с молбата е за освобождаване на досегашния ликвидатор на дружеството Д. ИВ. Б. и за назначаване на нов ликвидатор. В първоначалната молба, въз основа на която е образувано производството, се твърди, че досегашният ликвидатор не е дал какъвто и да било отчет за извършената от него работа, но получава месечно възнаграждение от 400 лева. Посочено е общо, че дружеството е имало средства, имоти и други активи, с които да уреди отношенията си с кредиторите, че ликвидаторът не е взел отношение по скритата продажба на активи на дружеството от банка кредитор на трети лица и не е оспорил оценките при продажба на тези активи при принудителната продажба, извършена от ЧСИ С. П. от град Х..

С допълнителна молба вх. № 3397/03.06.2021 година молителят е посочил лице, което да бъде назначено за ликвидатор след освобождаването

на досегашния Д.Б., а именно А. К. М. – Т.а и е представил съгласие и образец от подписа й.

Настоящият съдебен състав, съобразявайки изложените в молбата обстоятелства, които не са конкретизирани и не са подкрепени с никакви доказателства намира, че само по себе си това е достатъчно основание да отхвърляне на молбата по чл. 266 ал. 4 от ТЗ. В тази разпоредба е посочено, че съдът по седалището може по важни причини да назначи или освободи ликвидатори по искане на съдружниците, съответно акционерите, които имат 1/20 от капитала. Под важни причини по смисъла на закона и на съдебната практика се разбират само такива, които водят до обективна невъзможност на ликвидатора да извършва дейността, свързана с ликвидацията на предприятието на търговеца или такива, които създават пречки за провеждането и приключването на ликвидационното производство. Става дума за заболяване на ликвидатора, за действия във вреда на дружеството или за неоправдано бездействие при осъществяване на ликвидационната процедура.

В молбата на А.Т. не са изложени никакви конкретни факти и не са установени такива, въз основа на които да се приеме, че са налице „важни причини“ за освобождаването на досегашния ликвидатор.

С оглед на това и като се има предвид вписването в ТРРЮЛНЦ по партидата на „А.Т.“ ЕООД, извършено под № *****, от което е видно, че определеният от длъжностното лице в А.В. срок за ликвидацията 31.12.2021 година все още не е изтекъл, не може да се приеме наличие на основание за освобождаването на ликвидатора. Твърденията за негово бездействие, водещо до неоправдано забавяне на производството по ликвидация и до евентуални вреди за дружеството са общи, неподкрепени с каквито и да е доказателства, поради което въз основа на тях не може да се иска и да се постанови освобождаване на синдика.

Отделен е въпросът, че с представените към частната жалба писмени доказателства от досегашния синдик Д.Б. се установява, че през целия период от своето назначаване на 12.07.2013 година до 15.06.2021 година той е извършвал и приемал действия от името на „А.Т.“ ЕООД като негов представител съгласно чл. 269 от ТЗ. Сред тези действия са разваляне и

прекръпяване на арендни договори, събиране на дължимите арендни вноски на дружеството, включително по съдебен ред, продажба на земеделски имоти на дружеството и разпределение на получените суми за удовлетворяване на кредиторите му, подаване на възражения за погасяване по давност на публични задължения, подаване на справки декларации по чл. 92 от ЗКПО. Представени са и доказателства, от които е видно, че ликвидаторът е извършвал действия по обжалване на постановленията за прекръпяване на досъдебно производство, образувано за престъпление по чл. 220 ал. 1 от НК, ошестяващо „А. Т.“ ЕООД / досъдебно производство № 170/2015 година по описа на отдел „ИП“, ОД на МВР - П./, както и по обжалване на издадени ревизионни актове срещу дружеството в ликвидация. От представените писмени доказателства е видно, че последните извършени от ликвидатора Д.Б. действия през 2021 година са подаване на декларация по чл. 92 от ЗКПО на 29.06.2021 година / стр. 37 от в.ч.т. дело № 737/2021 година/, възражение от 19.02.2021 година до ТД на Н** -П. за погасяване по давност на публични задължения, изготвен счетоводен баланс към 31.12.2020 година, писмо, изпратено на 19.04.2021 година до А.Т. с покана да възстанови на дружеството получените средства, получаване на 15.06.2021 година на съобщение от орган на Н** за представяне на документи във връзка с възобновено производство за извършване на данъчна ревизия на дружеството, както и отговор на това писмо от Д.Б. до ТД на Н** - П. от 23.06.2021 година, в който е посочено, че бившият управител на дружеството не е предал на ликвидатора никакви документи, свързани с ревизията по ЗКПО.

Представените доказателства установяват извършване на дейност от ликвидатора през целия период от неговото назначаване до момента, включително след подаване на молбата за освобождаването му поради бездействие. С оглед на това и на изложените по-горе мотиви, свързани с непосочване на конкретни факти и непредставяне на никакви доказателства от страна на молителя, съдът намира за необосновано и незаконосъобразно определението на ОС – Пловдив за освобождаване на ликвидатора на основание чл. 266 ал. 4 от ТЗ.

Що се отнася до формулираните в частната жалба доказателствени искания, съдът намира, че същите следва да бъдат оставени без уважение поради това, че нямат отношение към настоящия спор. Без значение е какви

са отношенията между едноличния собственик на капитала А.Т. и посочената от него и назначена от първоинстанционния съд за синдик А. М. – Т.а при извод, че не са налице предвидените в закона предпоставки за освобождаване на досегашния синдик. Без значение е и обстоятелството има ли внесен обвинителен акт срещу АТ. Д. Т. и за какво престъпление.

Следва да се посочи, че в случая става дума за открито производство по ликвидация след прекратяване на дружеството на основание чл. 517 ал. 4 от ГПК от съда с решение № 321 от 11.07.2013 година, постановено по т.дело № 80/2013 година на ОС – Пловдив по искане на кредитор. В този случай определянето на ликвидатор става от длъжностно лице от А.В., т.е. изправени сме пред т. нар. „служебна ликвидация“. Не сме изправени пред хипотеза, при която има взето решение на съдружниците на ООД, респ. на едноличния собственик на капитала на ЕООД за прекратяване на дружеството при условията на чл. 154 ал. 1 т. 2 от ТЗ, нито за прекратяване поради изтичане на срока му. Производството по ликвидация на дружеството в хипотезата на чл. 517 ал. 4 следва да бъде съобразено с целта на този иск, а именно удовлетворяване на вземането на вискателя, на който е предоставено правото да иска прекратяване на дружеството. Удовлетворяването на ищеца по иска по чл. 517 ал. 4 от ГПК става чрез принудително изпълнение върху притежаваните от едноличния собственик на капитала на ЕООД дялове. В този смисъл задължението на ликвидатора да събере и осребри имуществото в интерес на кредиторите не съвпада, а е в противоречие с личните интереси на управителя и едноличен собственик на капитала на дружеството. Поради това управителят, респ. посочено от него лице не следва да бъдат назначавани за ликвидатори, а определянето на ликвидатора става от длъжностното лице от А.В. въз основа на утвърден от Изпълнителния директор на А. списък.

По тези съображения съдът намира, че следва да отмени обжалвания съдебен акт и да постанови ново решение по съществото на спора, с което да отхвърли молбата за освобождаване на досегашния ликвидатор и за назначаване на посоченото от молителя лице за ликвидатор.

Ето защо Пловдивският апелативен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ определение № 122 от 04.06.2021 год., постановено по т. дело № 336/2021 година по описа на Пловдивския окръжен съд в производство по чл. 266 ал. 4 от ТЗ, с което е освободен Д. ИВ. Б. като ликвидатор на „А. Т.“ ЕООД и е назначена за ликвидатор на търговското дружество А. К. М. – Т.а, ЕГН *****, **ВМЕСТО КОЕТО ПОСТАНОВЯВА:**

ОТХВЪРЛЯ молба вх. № 1968/11.05.2021 година, подадена от АТ. Д. Т. в качеството му на едноличен собственик на капитала на „А.Т.“ ЕООД, ЕИК *****, за освобождаване на Д. ИВ. Б. като ликвидатор на „А. Т.“ ЕООД и за назначаване за ликвидатор на търговското дружество на А. К. М. – Т.а, като неоснователна.

Решението не подлежи на обжалване съгласно т. 9 от ТР № 5/2015 година на ОСГТК на ВКС.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____